

Kirkko keksi vastauksen aikuisten etsintään

Kirkko puhalttaa henkiin vanhan alkukirkon opetuksen eli katekumenaatin. Ruotsissa toiminta on jo hyvin suosittua.

Monet aikuiset kaipaavat sitä, että he saisivat luottamuksellisesti ja avoimesti keskustella uskonkysymyksistä, aikuiskasvatussihteerin **Sinikka Metsätähti** kirkkohallituksesta toteaa.

Siinä yksinkertainen lähtökohta kirkon tuoreelle toimintamuodolle. Katekumenaatti on ryhmä aikuisille, jotka haluavat perehtyä uskonkysymyksiin ja pohtia yhteyttä seurakuntaan. "Etsijöiksi" nimitettyjen 4–10 hengen ryhmissä on sekä naisia että miehiä. Ohjaajana tai matkakumppanina toimii usein maallikko, kokenut seurakuntalainen.

Ryhmässä keskustellaan vuoden ajan osallistujien omista kysymyksistä. Kokoukset niveltäytyvät kirkkovuoteen sekä neljään vaiheeseen: tervetulon, kasvun, syventymisen ja yhteyden aikaan.

Tarkoitus on, että ryhmä olisi mukana jumalanpalveluksissa. Seurakunta sitoutuu esirukoukseen.

Ryhmän pappi valmistelee jumalanpalvelukset ja osallistuu tarvittaessa keskusteluihin ja toimii rippis-isänä tai -äitinä.

Jäsenkirjaa ei kysytä

Katekumenaatin juuret ovat alkukirkon kasteopetuksessa, jolla aikuisia ohjattiin kirkon yhteyteen. Käytäntö elpyi Ranskassa katolisessa kirkossa 1900-luvulla. Nyt sitä sovelletaan eri puolilla maailmaa myös ortodoksisessa ja anglikaanisessa kirkossa. Luterilaisista kirkkoista Ruotsi omaksui mallin ennen Suomea.

– Siellä ryhmiä kokoontuu jo kaikissa hiippakunnissa, Metsätähti kertoo.

Syksyllä Suomessa aloittaa puolenkymmentä uutta ryhmää. Pilottiryhmät ovat toimineet Helsingin Kallion ja Vaasan ruotsinkielisessä seurakunnassa. Kokemukset ovat hyviä. Kallion ryhmään ryntäsi pienellä lehti-ilmoittelulla 20 henkeä. 11 on jatkanut loppuun.

– Mukana on sellaisia, jotka eivät muuten ole seurakunnan toiminnassa mukana, Metsätähti iloitsee.

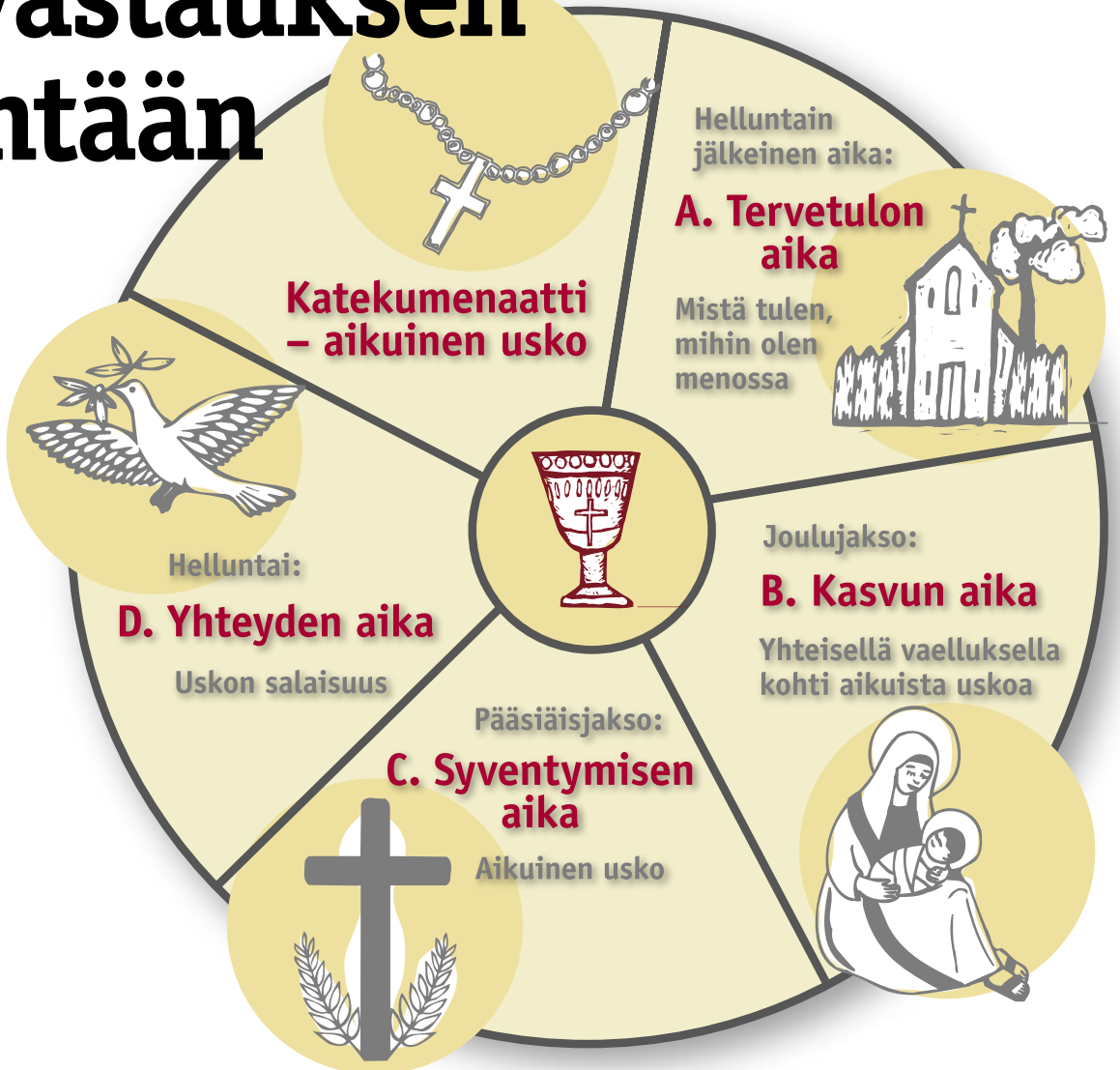
Kirkon jäsenyyttäkin ei edellytetä.

"Miksi juuri kristinusk?"

Vantaalainen, itseään etsijäksi kutsuva **Marketta Roubier** on pitänyt Kallion ryhmästä.

– Olen tullut kuulluksi, hyväksytyksi keskeneräisenä ja kyselevänä ihmisenä.

– Olen kokenut pidemmän aikaa, että luterilaisesta kirkosta puuttuu kyselijöiden ja epäilevien foorumi, kirkkoon kuuluva Roubier jatkaa.

Hän kiittää, että Kallion ryhmässä kysymyksiä ei ole koettu uhkana. Roubier piti hyvänä sitä, että kokoukset keskustelujen teemat koottiin ryhmän jäseniltä itseltään.

– Meillä oli yllättävän paljon samoja kysymyksiä, kuten: miksi juuri kristinusk?

– Moni hakee ystäviä ja yhteisöä, johon kuulua. Jumalanpalvelus ei ehkä ole tähän tarkoitukseen riittävä.

Alfan kilpailija?

Suomessa on jo samanlaista kirkollista, herätysliikepohjaista tai yhteiskristillistä toimintaa kuin katekumenaatti. Moni on kuulut Alfa-kursseista, Cursillosta tai kasvuryhmistä.

– Katekumenaatti ei ole kilpailija. Toivon hyvää yhteistyötä kaikkien eri järjestäjien kanssa, Sinikka Metsätähti painottaa.

Ruotsissa monet ovatkin käyneet ensin yhteiskristillisen Alfa-kurssin ja jatkaneet luterilaisen kirkon katekumenaattiin.

Suomessa järjestetään vuosittain noin 600 Alfa-kurssia. Suomen Alfa-toimiston koordinaattori **Helena Lintinen** toivottaa katekumenaatin tervetulleeksi.

– Kaikki, mikä auttaa ihmisiä

eteenpäin, on suurenmoista. Nykyajan ihminen haluaa nimenomaan tilaa keskustella ja löytää itse, hän sanoo.

JOHANNES IJÄS

Katekumenaatille on avattu omat nettisivut osoitteessa evl.fi/katekumenaatti.

Katekumenaatti koostuu eri vaiheista, jotka liittyvät tiiviisti kirkkovuoden tapahtumiin. (Lähde: evl.fi)

GALLUP

Mitä ajatuksia katekumenaatti herättää Kiimingissä?

MARJO PUHAKKA

– Aikuisena suhtautuminen uskon ja elämän kysymyksiin on erilainen kuin nuorena. Voisin olla kiinnostunut osallistumaan, jos kokoontumisia ei olisi liian usein.

Lapset esittävät joskus vaikeita kysymyksiä elämästä ja kuolemasta. Niihin olisi hyvä löytää vastauksia vaikkapa tällaisessa ryhmässä.

Katekumenaatti-nimen voisi vaihtaa toiseksi. Se ei herätä mielenkiintoa.

RIIKKA PELTOKORPI

– Varmaan tarpeellisia ryhmiä, mutta itsellä ei tulisi lähdeyttä niihin oman vakaumukseni vuoksi. Lapset kyllä laittavat miettimään monenlaisia asioita elämässä.

OLLI HÄMÄLÄINEN

– Varmaan hyvä idea. Rippikouluaikana oli aivan muuta mielessä kuin uskonasiat.

RIITTA HIRVONEN

KOMMENTTI

Karmea nimi?

KIRKON innostavan uuden aikuistyön toimintamuodon nimenä on katekumenaatti. Momen ensireaktio on: "karmea nimihirviö".

Itse olen päinvastaista mieltä. Mikä tahansa nimi tyyliin "Matkalla aikuiseen uskoon", "Etsimme yhdessä" tai "Uskon askeleet" karkottaisi siirappisuudellaan ja olisi toimintamuodon hengen vastaisesti tunkeileva.

Ekumenia on sitä paitsi sana muodikas ja senhän katekumenaatti kätkee sisäänsä. Kun jo alkukirkon ajoilta peräisin oleva nimi on monelle täysin vieras, voidaan aloittaa ilman

nimeen liittyviä rasitteita. Onniteltava nimenvalinta!

Katekumenaatissa on ilahduttavaa myös maallikkovetoisuus, suunta johon kirkon on joka tapauksessa kuljettava. Kun pappi toimii rippis-isänä tai -äitinä, myös rippiteologia ja sielunhoito voi elpyä. Parhaimmillaan toiminnan niveltymisen jumalanpalvelukseen tuo näivettyviin messuihin uutta väkeä.

Arkkipiispa **Jukka Paarma** ehdotti kirkolliskokouksessa aikuisille suunnattua rippikoulua. Katekumenaatti täyttää myös tätä tehtävää.

JOHANNES IJÄS

